

שירה

חדשת

שבחו ושוררו היהודים חררים בק"ק אלטונא יע"א ביום
א' לעת ערב ק"ט סיון עת בא האח והמר"ך דענימארק
פרידריך עם הגבורה צופיה פרידריקא
בבית הכנסת הגדולה שבאלטונא.

Gefänge und Gebete,

welche

den 29sten Sivan (den 8ten Juny) des Abends

bey der Erscheinung

Er. Königl. Hoheit des Erbprinzen

Fridrich von Dännemark

und

Seiner Gemahlin der Prinzessin

Sophie Friederike,

von

der hochdeutschen Gemeinde zu Altona

in der grossen Synagoge,

gehalten worden.

Von Seckel Isaac Fränkel.

Altona, gedruckt bey J. D. A. Eckhardt.

המשורר

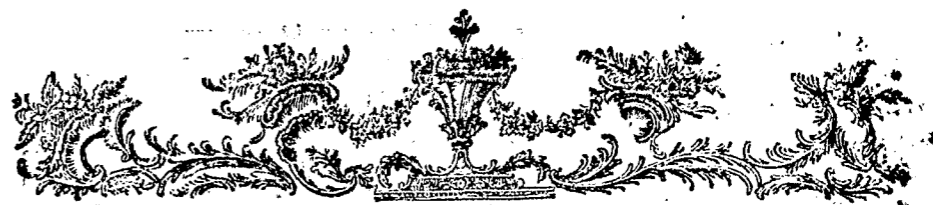
ברוכים הבאים. השרים במקדשינו!
ברוכי אלהים! מה רב שמחתנו!

האדון פרידריך
יחדש העצר החזקה עינינו
עמרת תפארת ואהרם מלכנו.

ימינו נצבה שגלו צופיה
מראיה בצמחה נעימה פוריה
בחבצלת עמקים ריחה נודפת
בלבבה פנופה יפעה מעולפת.

קהל ה' בעוד ישמח מלך ובשועתך מה יגל מאוד

91

Der Sänger.

Willkommen, willkommen, Ihr Furstenkinder, in unserm Tempel!
Gesegnete Gottes! Wie hehr — unsre Freude!

Friedrich

Den Erbprinze erblicken wir in unsrer Mitte.
Die Pracht, der Stolz, der erhabne Bruder unsers grossen Königs.

Sophie, Seine erhabne Gattin prangt an Seiner Seite,
Ihr Blick — der holden Pflanze gleich.
Ihr Duft — der der Lilie, im Blumenthal.
Holdselig so Ihr Herz — wie prachtwoll Ihr Körper.

Das Chor. Psalm 21, Vers 2. Herr, deiner Allmacht freuet sich der
König. Wie sehr freuet er sich deines Heils.

== 0 == 0 ==
המשורר

הַכֹּל בְּתוֹף הַלְלוּ יְהוָה!

גִּדְלוּ בְּמִינִים וְעוֹנֵב

הוֹדוּ כְבוֹדוֹ וְנִשְׁגַּב

עוֹזוֹ בְּנֶבֶל וּבְנֹר

הַרִים לְעֵמֹז גְּבִירוֹ

קָרוּ תְהִלַּת אֱלֹהֵינוּ

הוֹרִיד עָלַי כָּל קְרוֹבֵינוּ

שִׁפְעַת בְּרָכָה בְּצַנּוֹר

וַיֹּאמֶר הַקָּהָל מִזְמוֹר לְכוּ נִרְנְנָה תְהִלִּים צִה

== 0 == 0 ==
המשורר

אֵח מִלְּפָנָיו

עֵמֶק צְמָחִים הוּא וְבוֹ פְּרָחוֹ

פְּרָחֵי תְבוּנָה וְעֵצֵי הַדַּעַת

נִזְעֵי מְלִיצוֹתָיו הֲלֹא צְמָחוּ

גִּינַת תְּהִלָּה הִיְתָה נִטְעָה

Der Sänger.

Danket mit Paukengeschwirre dem Herrn!

Erhebet ihn hoch mit Psalter und Saitenspiel!

Preiset seine Macht, seine Größe.

Hoch hub' er empor seines Volkes Fürsten,

Den Glanz, die Wonne unsers Gottes.

Strömen ließ er auf Sein hohes Haus

Des Segens Fülle — wie Fluten.

Das Chor: Psalm 95. Kommet, laßt uns lobsingen den Herrn.

Der Sänger.

Der holden Pflanz gleichet unsers Königs erhabner Bruder,

Bernunft — ist Seine Frucht, gleich dem Baum im Paradiese

Seine Tugend — der prachtvolle Stengel,

Gepflanzt im wonnenreichen Garten.

יִפְעַת מְזִימוֹתָיו הֵלֵא זָרְחוֹ .
 עַל כֵּן גִּדּוּלְתְּךָ הָיָה נִשְׁמַעַת
 בַּיִת אֵל כְּעֵץ שְׁחוּל וְשִׁנְיָא כַּח
 יִנְחִיל מְנוּחָה וּלְתוֹלְדוֹתָיו נַח

תפלה

אֲדוֹן כֹּל הָעוֹלָמִים . כֹּל הָעֵתִים וְרִגְעִים . יֵשׁ בְּלִי מוֹשֵׁג : יוֹצֵר
 וּבּוֹרָא מִן כֹּל . אֲשֶׁר עֵין הָאָדָם רוֹאֶה , וְשִׁכְלוֹ אִטּוֹם מֵהַבִּין . אֵב
 הַטּוֹן גּוֹיִם וְלֵאמִים . הוֹאֵל נָא לְבָרֵךְ אֶת אַח הָרַם מִלְכֵנוּ יוֹרֵשׁ
 עִיר . **פְּרִידְרִיךְ** וְאֵת שְׁגֵלוֹ עִטְרַת בַּעֲלָה הַזֹּכֶה וְהַחֲבֵרָה **צוֹפִיָּה**
פְּרִידְרִיקָה . אֲשֶׁר נִשְׁאָם לְבָבָם הַטּוֹב לְשׁוֹם מֵעַגְלֵי רַגְלֵיהֶם אֵל
 בַּיִת אֱלֹהֵינוּ גְבוּל קִדְשֶׁךָ וְלִבְקָר בַּחֲיֹכְלֶךָ . לְשִׁמּוֹה אֶת עַמְּךָ לְהוֹזִית
 בְּנוֹעַם פְּנֵיהֶם . בְּרַכֵּם . הֵם וּמִשְׁפַּחְתָּם לְהִיּוֹת שְׁבֵט מוֹשֵׁלִים , יוֹשְׁבִים
 עַל כִּסֵּא מַלְכוּת דַּעֲנִי מִרְקַמְעַתָּה וְעַד עוֹלָם . לְחֵם לְבָרֵם יְהִיֵּה הָאָרֶץ
 זֹרֵר לֹא יַעֲבֹר בְּתוֹכֶם . וְלֹא יִקְרֹב שׁוֹנֵא שׁוֹלֵף חֶרֶב בְּגִבּוֹלֶם . כִּי מִלֵּאֵי
 חֶסֶד הֵם וְגוֹמְלִים טוֹב לְעַמְּךָ . אֵךְ הֵם לְבִרְכָה בְּקִרְבֵּי אֶרֶץ - הֵן טוֹבִים
 בְּלִבּוֹתָם כִּנְחָל שׁוֹטֵף עַל יֶרֶק דִּשָּׂא אֲשֶׁר לְעוֹלָם לֹא יִכּוֹב מִיּוֹמוֹ .
 יִתְעַנְּגוּ בְּנֵי חֵבֶל לְשׁוֹר . בְּכַבּוֹדֶם . יִרְאוּ אֹתָם מַלְכִים וְקָמוּ יִקְפְּצוּ
 בָּיהֶם וְיִדְמוּ לְמוֹ חֶסֶדֶם . אֵךְ טוֹב לְבַנֵּי עַמְּךָ יוֹל מִלְבָּם הַטְּהוֹר .

Ferne strahlt der Glanz Seines grossen Geistes!

Wir pflanzen deine Größe, Herr!

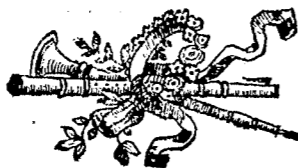
Wie eine Zeder in dem Tempel

Kuß umschwebt Dich und die Deinigen.

Gebet.

Herr aller Welten, aller Zeiten und Augenblicke! Unerreichbares Wesen! Schöpfer alles dessen, das des Menschen Auge sieht, und der Verstand nicht zu fassen vermag! Vater aller Völker der Erde! Segne den erhabnen Bruder unsers grossen Königs, den Erbprinzen Friedrich, und Seine jugendreiche Gemahlin, Sophie Friederike, deren gutes Herz Sie bewog den Tempel unsers Allmächtigen zu besuchen; dein Volk mit Ihrer glorreichen Gegenwart zu besetzen. Segne Sie und Ihre Nachkommen, daß nie ein Thronerbe vom Dänischen Hofe fehle. Laß kein feindliches Schwerdt sich Ihren Grenzen nähern; denn Sie sind voller Gnade für uns, und beherrschen uns mit Milde. Segen verbreiten Sie in Ihrem Lande, und die Güte Ihres edlen Herzens gleicht der Silberquelle die sich über die grüne Fluren ergeußt, und deren Wasser nie verstiegt. Die Erdensinder freuen sich ob Ihrer Würde: selbst Fürstensöhne staunen in stiller Bewunderung ob Ihrer Güte. Glückseligkeit für Ihr Volk ent-

כנמע שעשועים טוב כל אחד נקשר בנפשם הנה . שרירות מלכים
 ושרים השליכו ארצה . ואין דל ואין אביון שלא נשמע קולם באוזן
 שוקדת להושיעו מצרותיו . קנו שם טוב בנדיבת לבם ורוחב רוחם :
 ירננו יחד וישבי המדינה עלי ענותנותם . כל אחד יתמה על טובי
 מעללם ופרי מעשיהם . כי אין כמוהם בכל גלילת הארץ . אין
 יוצא ואין בא אשר פיהו לא ימלא מחהלחם . החיים אל רם ונשא
 שוכן עד . הרם קרנם . הוסיף שנותם לרור דורים למען יהיו לנס
 עמים . היה אלהים ! עם השר הזה אשר פעל ישועות טובות לרב
 בקרב הארץ . הצליחו בכל אשר יפנה כאשר עשית עד היום הזה
 ברוך טובך וחסרך ; מה מאוד נחשב אותנו בלבנו . הוא לזרוע
 שרי המשרה ומלבו הנקי יסתעפו מעללות טובות עד אין מספר כגפן
 פוריה אשר למרחוק ישלח קצרו הרבים , והמון גוים אליו ידרשו !
 כי אין צדיק בארץ כערכו להב החכמה תלהט בקרבו כמו אש פחם
 הולך ומרחיב גדותיו ומחכמתו יאצול על כל זולתו . אבינו שבשמים
 ירבה בנים למען תמלא תבל ארצך מצאצאיו דומים לצמחה אשר
 ממנה יסתעפו סעיפיה אמן וכן יהי רצון .

strömt nur Ihrem biederem Herzen. Nur das Beste Ihres Volkes
 thront darinnen; das Beste jedes Ihrer Unterthanen. Keinen Eigen-
 dunkel der Großen kennt Ihr Herz. Gehört wird die Stimme jedes
 Dürftigen, und seiner Noth entladen. Nur bekannt sind Sie durch
 Großmuth und Tugend. Alle Einwohner Ihres Landes bewundern
 Ihre Herabgelassenheit, gute Werke und Früchte derselben. Kein Frem-
 der durchwandert das Land, dessen Mund nicht von Ihrem Lobe über-
 strömet. Erhalte Sie erhabner Gott! Vermehre Ihren Glanz! und
 laß lange Jahre Sie erleben, damit Sie der Welt zum Muster dienen.
 Ewiger! Sey mit diesem Fürsten, der des Edeln schon so viel gethan,
 so wie du immer mit ihm warst. Er ist die Stütze der Regierung,
 und so entströmen Wohlthaten in Menge Seinem Herzen, gleich der
 fruchtreichen Pflanze, die ferne ihre Ranken treibt. Zu Ihm drängt
 sich der Haufe, denn Er ist tugendreich. Der Weisheit Fackel brennt
 in Seinem erhabnen Herzen wie Feuerßlut. O Allvater! Schenk
 Ihm viele Kinder, damit ferne sich erstrecken die fruchtreichen Zweige
 solcher Pflanze. Amen.

חמשורר

יְחִי אֲחֵי אֲדוֹנֵינוּ

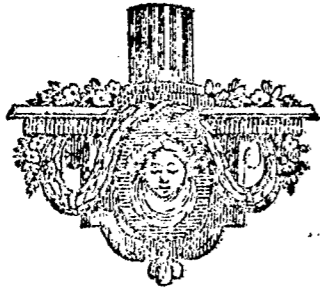
יִרְשׁ עֶזְרַת פְּרִי־דָרְיָד!

וְאַתָּה פְּרִי־דָרְיָקָא שְׂרָתְנוּ

תַּחֲוֵי וְיִהְיֶה שְׁלוֹם עֲלֵיךָ!

ואחר כך מבגן החזן הנותן תשועה למלכים וכולי ונכללו בו
כל שרי המלוכה ושגלותיהם

בדפס על ידי יתמי המנוח כמר משה בון סג"ל ז"ל.

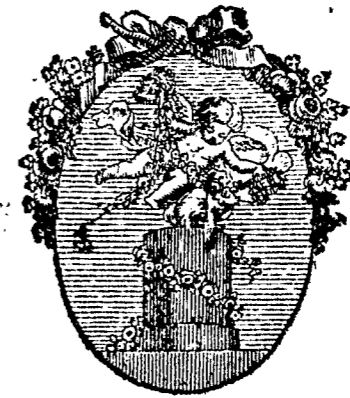

Hoch lebe unser H

Friedrich der Erbprinz!

Und Du Friederike, große Fürstin!

Lebe hoch. Dich umschwebe Seeligkeit.

Vorsänger mit seinem

gen.

genten,

g. Söhnen,

en lenket,

David dem Schwerdt entriß;

Der Wege habut im flachen Meere
Stege legt in mächt'ge Fluten,
Schütte seinen Segen aus,
Nehm' in seine mächt'ge Hut,
Schwinge, hebe hoch empor
Der Dänen grossen König:

Christian VII.

Den Kronprinzen Friedrich und Seine Durchl. Gemahlin:

Den Erbprinzen Friedrich, und Seine Durchl. Gattin:

O du König, o du aller Könige König!

Schütz mit deiner Guld, des Königs Leben,

Und laß keinen Unfall Ihn je treffen,

Schleudre Feinde Ihm zu Füßen,

Völker unter Seinen Szepter

Und laß Ihm jedes Thun gelingen.

O König! o du aller Könige König!

Flöße Seinem — Seiner Ráthe Herz,

Gut uns zu beherrschen, ein.

So lang Er lebet, leb' auch Juda

Und Israël in sanfter Ruhe!

Werde Er der Rächer Sions,

Wenn es eben Dir! geféllt,

Und laßt uns alle Nimen sagen!

~~...~~